

מיכתבים

המושל ותורת הסיכויים (2)

עוד על סיכוייו של מושל אחת מ-50 המדינות האמריקאיות להיות נשיא ארצות הברית («אני לא מתחייב שזוהי תחתי האחרונה!») העולם ה-24.8.88 זה הלאה.

מושל ניו יורק, מריו קומו, עשה את שיעורי הבית שלו. כאשר הוא גילה כי סיכוייו לנשיאות כנגד מועמד סגן נשיא הם קטנים, הוא ויתר על המירוץ. אבל מייקל דוקאקיס, מושל מסצ'וסטס, שכן רק, לא עשה את שיעורי הבית שלו. עובדה: מבין 12 מושלי מדינות שכן זכו, בעי בר, להיבחר לבית הלבן, היה רק אחד מושל

מרשתי, מירה גרף, מוסרת כי תוכן הכתבה (מלבד השם ומקום העבודה) אינו אמת, ויש בכתבה, שאיננה עבורה) אינו אמת, ויש משום הטלת דופי ופגני עה בשמה הטוב.

ברישלטון

מכפי הדירה, אשר נרכשה לפני חמש שנים, עם גירושה, התקבלו מן הרכוש המשותף, כחלק מהסכם הגירושין שהיה לה עם בעלה. למרשתי אין כל סובת הגאה ממעבידה מלבד המשכורת שהיא מקבלת עבור עבודתה. מנשה ברישלטון, שוורדן, תל אביב

קשר קליפורני

על קורא אמריקאי המבקש להתכתב עם קוראים ישראליים.

אני סופר ועיתונאי אמריקאי, יהודי ממוצא פולני, החי בקליפורניה.

אני מתכנן לבקר בשנה הבאה בישראל. הייתי רוצה להתכתב עם מישהו לפני שאגיע לישראל.

ד"ר טדי וויניצקי, כרמל, ארצות הברית

Teddy Wojnicki, Ph.D.
P.O. Box 3198
Carmel-by-the-Sea
Carmel, CA 93921

ראוי לחיקוי

על חידוש מעניין בבית המועצות. קראתי בחדר הגליונות האחרונים של פראוור (כן, לפעמים יוצא ברית המועצות עושה גם דברים כאלה בעת טיול באירופה), כי הוחלט להתיר לאזרחי ברית המועצות כתיבת המחאות בנקאות, אולם כהגבלה אחת: מותר להם למשוך רק 10 צ'קים לשנה.

בהתחשב במה שהולך בעניין זה בארץ, זה, לדעתי, רעיון הראוי לחיקוי גם אצלנו. שמואל טרטיקובר, חיפה

שדר מהשדרה השביעית

על הופעותיה הציבוריות של דוגמי ניתצמרות («לידי מערכניק», העור לם הזה 24.8.88)

הרני רוצה להגיב על הפסטיבל שעושה העור לם הזה סביב הרוגמנית אילנה שושן:

אני מעורה היטב בעולם האופנה האמריקאי של השדרה השביעית וכן בעולם האופנה האירופי והאיטלקי. אני מודעת לכל המגוינים החשובים בעולם בתחום זה ובתחומים הנלווים. הכוונה למגוינים מאיטליה, צרפת, יפן, אוסטרליה, ספרד, גרמניה ומכסיקו.

ורציתי להביא ליריעתכם שתי רוגמניות ישראליות המצליחות מאוד באירופה ובארצות הברית: מיכאלה ברקו, שתמונתיה איכלסו מיספר עמודים בוון, באל ואף בווימנס ויר דילי, העיתון בה"א היריעה של עולם האופנה בניו יורק ודנה סטיניה, המופיעה במגוינים איטלקיים ואמריקניים. באחרונה היא אף הופיעה סולו במגזין תכשיטים איטלקי, קארמל 18.

שתיהן מצליחות מאוד, אבל בניגוד לאילנה שושן אינן רואות צורך לדבר על כך השכם והערב ואינן יודעות מי הגברים בחייהן, עם מי כילו והיכן, מה דעתן הפוליטית וכו'.

רנה הייג, ניו יורק

כתובת המערכת

קוראים המבקשים לכתוב למערכת העולם הזה מתבקשים לדייק בכתובת המערכת: רחוב גורדון 3, תל אביב, מיקוד — 63458.

בשעת הצורך ניתן גם לפנות בטלפון — 232262 (03), בפקסימיליה — 245242-3-972. מגזין 2009, ובטלפון — RMYM IL 341667.

קורא יקר,

טור. אנשים כבר נרצחו בחוף. אני מכירה את דר'החיים שלו"

היא התייחסה גם לשיחות הטלפון שהקליטה המיטרה, שבהן איים אביטן מתא הכלא על חייה של אורית, ואמר שהוא מעדיף כי בנם יהיה יתום. קשה היה להאמין שמילים אלה נאמרו עליידי מי שכתבה במכתב לשופטים, כאשר עמדה לדין על חלקה בשוד קרן אור ב-1982:

... מעולם לא אהבתי ולא הייתי נאהבת. תמיד הסמתי את עצמי מרגשות, לא רציתי שיברו לי לב. אבל קרה לי גם — התאהבתי... לא נוקתי יותר לסמים. הכחור שאהבתי, הרצל אביטן, מילא את כל חיי... רציתי לעזור לו לצאת מדרך הפשע, להשכיח ממנו את צער השנים האכזריות עליידי האהבה... אבל הרצל נאשם בשוד בריל ונידון ל-15 שנות מאסר... זה השפיע רבות על חיי הפכתי מופנמת ועצבנית. לא הייתי יוצאת מהבית והייתי כותבת להרצל מאות מיכתבים. רציתי שירגיש שאני איתו, שאם הוא בבית הסוהר גם אני בבית הסוהר, מרצוני: כתבתי מיכתבים לשופטים, התראיינתי באמצעות התיק שורת והתחנתי למישפט חוזר...

ואו באו החברה, ואני מתוך אהבה הלכתי אחריהם. ידעתי שצריך להשיג כסף לבדיחה (של הרצל אביטן לצרפת), ידעתי שכסף זה יבוא באמצעים בלתי כשרים, אבל האהבה חזקה מהגיון. ביצעתי פשע בלי ידיעתי... כשנולד לידי נולד איתו רגש חדש, אני כבר לא אורית של פעם. אמנם אני עוד אוהבת את הרצל, ולעולם לא אפסיק לאהוב אותו: אבל כיום אני מבינה שדרך שברתי כדי לעזור לו הייתה מוטעית."

"באש ובמים"

במיכתב אחר שכתבה או העולם הזה אמרה אורית על הרצל: "זה לא נכון שהרצל מסוכן לציבור. יש לו נשמה טובה, ואני לא מאמינה שהוא מסוגל להזיק למישהו... לפני שנתיים נרשמנו לנישואין בירושלים. אבל זה התעכב בגלל מה שקרה אחר כך. בשבילי הרצל הוא כעלי לכל דבר. למרות שאין לנו הניירות ביד, אנחנו תומכים לכל החיים. בהרצל מצאתי את כל מה שחיפשתי בחיים, חכמה, גבריות, אופי, יופי, טוביה ונאמנות. הוא אדם נפלא, ואני מטורפת אחריו. אין שום דבר שיעצור אותי מללכת אחריו לכל מקום. וזה לא משנה איזה צרות יעמידו בדרךנו."

אני אלך אחריו באש ובמים, ויהיה מה שיהיה."

אם היה מי שחשב כי שש שנים בכלא, בגלל שוד קרן אור, השכיחו מאורית את אהבתה לאביטן, הרי מיד אחרי שחרורה מהכלא הצהירה אורית מעל דפי העולם הזה (12.8.87) שהיא מבקשת להתייחד עם אביטן בכלא. סיפרה אורית: "אני מקבלת אצלו ביקור פעם בשבוע, לשעה. אסור לנו לנגוע זה בזה במשך הביקור. קיימת בנייה הפרדה מלאה. במשך הביקור אנחנו עטופים בסוהרים שהעניינים יוצאות להם מול כל תנועה שלנו... בתנאים הגובלים אני משתגעת לתת לו נשיקה, ואני רואה את כל הסוהרים — כמה סוהרים — בתוך הפיות שלנו."

ביצע מתיישבים סיפוריה אלה של אורית, מלפני שנה, עם עדותה כי בביקוריה אצל אביטן הוא הצליח להכותה מכות חזקות כל כך עד ששברו שתי חוליות גבוה, בנוכחות הסוהרים, שעניינים יוצאות אל מול כל תנועה של בנייהוונג? לאן הלכה האהבה?

"העולם הזה" מעורב מאוד בחייו של אורית ארכיב. לא אחת הביעה את רגשותיה הדעתה מעל עמודי שבועון זה. השבוע היתה חשיבות מיוחדת לכמה דברים שאמרה כאן. כותבת אילנה אלון:

מגיל 14 אוהבת אורית ארכיב את הרצל אביטן, ועושה למענו כל מה שאשה אוהבת ומסוגלת לעשות. היא הצטרפה אליו בבריחתו מהכלא, עזרה לשרוד את מופעל קרן אור כדי לממן את בריחתו של אביטן לצרפת והלכה לשמונה שנות מאסר על פישעה זה. היא ילדה את בנו של אביטן בכלא, והמשיכה לשמור לו אמרי נים.

במשך שנותיהם הרבות יחדיו הספיקה אורית להתראיין בתיקשורת ולכתוב לשופטים מיכתבים שבהם סיפרה ועל אהבתה לאביטן. הדווקא השבוע, אחרי בריחתו האחרונה והנוצות של אביטן מהכלא, כאשר הוא נתון בתנאים קשים

אורית ארכיב

כשנולד לידי איתו רגש חדש...

ומחפש אהרה ויחס הם, עלתה אורית על דוכן העדים והשמיצה אותו לפני הכל.

היא נאשמת בהזדקק אקרה. המיטרה חושדת כי היא ניסתה להבריח אקרה זה אל תוך תאו של אביטן, כאשר באה לבקרו בכלא בארשבע לפני חצי שנה. אורית מכחישה כל קשר לאקרה וטוענת כי מצאה אותו כאשר ירדה לעשות את צרכיה בבניין העומד בבנייה.

אנשים

כבר נרצחו

על דוכן העדים, עמדה אורית מבוגרת יותר, לבושה חליפת ג'ינס חושפת רגליים נאות, ואמרה מילים קשות נגד האיש שאחריו הלכה באש ובמים. היא סיפרה כי בעת ביקוריה בכלא נהג להכותה מכות חזקות, ואף שכר שתי חוליות בגבה. היא טענה כי עשה זאת בנוכחות הסוהרים. היא סיפרה כי פחדה ממנו כל כך, עד שלא העזה להמרות את פיו ולהפסיד אף ביקור אחד אצלו, כי ידעתי מה מחכה לי בביקור הבא"

כאשר נשאלה עליידי התובעת גלית ויגוצקי מור מה יכול כבר לעשות לה אסיר-עולם מתא כלאו ענתה: "הכל יכול לקרות, גם כשהוא בבית"

ד.א.א.א.א.

אין טובות הנאה

על העובדות הנכונות («רחל המרחל לת», העולם הזה 31.8.88).

12 מי יודע

עוד על טיבו של הלוח העברי. האם כבר חשב מישהו על הקשר בין זה שבשנה העברית יש 12 חודשים, בדיוק כמיספר שבטי ישראל?

או על כך שהמיספר 12 הוא בדיוק מיספר הצירופים האפשריים של מילים בנות ארבע אותיות שאותן ניתן להרכיב מן השם המפורש של האל (יהוה) כמו הויה, יוהה, יהוי וכו'?

נאוה חבר, תל אביב

א. ב. ג.

על יישובים שונים בעמק הירדן («תמרוקים», העולם הזה 7.9.88).

בהקשר לפטירתו של גידעון ברק, הילד הראשון של אס'הקבוצות, דגניה א': כולם יודעים כי בשכונת לדגניה א' מצוייה דגניה ב', שנסודרה כמה שנים אחרי דגניה א', בשנת 1920.

אבל מי עוד זוכר שמשך תקופה קצרה הייתה קיימת באותו אזור של עמק הירדן גם דגניה ג', רק שחבריה העדיפו לזווג מערבה, לעמק יזרעאל, ויישובם קרוי כיום גניגור?

טוביה גרשמן, עפולה

הלשון של אס'המינור

עוד על לשונות מלאכותיות, כלשון האספרנטו («תמרוקים», העולם הזה 31.8.88).

לרגל יום ההולדת ה-100 של לשון האספרנטי, כולם מלאי התפעלות מופעלו של רופא-העייניים היהודי, הר"ר זמנהוף, שהמציא, במאה שעברה, את הלשון הזאת.

אבל זכות ההראשונים להמצאת לשון מלאכותית מגיעה לאישיות אחרת: אחת הילדהגאורד, אס'מינור בעיירה גרמנית של המאה ה-12, שהחליטה כי אין להסתפק ב-2800 הלשונות הטיביות עיות הקיימות והיא שיצרה את הלשון המלאכותית הראשונה בהיסטוריה (שאמנם לא האריכה ימים).

בועז ברושי, ירושלים

אין טובות הנאה

על העובדות הנכונות («רחל המרחל לת», העולם הזה 31.8.88).